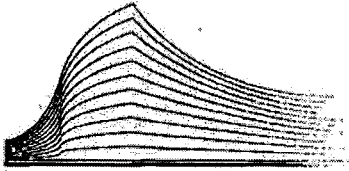

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2017/ 146
Datum van uitspraak
12 januari 2017
Rolnummer
2017/KB/1

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

Arrest

COVER 01-00000757556-0001-0009-01-01-1

EENZIJDIGE VERZOEKSCRIFTEN - andere
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 1030 Ger. W.)

Y A in eigen naam als wettelijke vertegenwoordiger van haar
minderjarige dochter Y(Af appellant, vertegenwoordigd door
mr. VAN VRECKOM Hilde, advocaat te 1210 BRUSSEL, Braemtstraat 10, waar zij keuze van
woonplaats doet.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift de bestreden beschikking, uitgesproken op 4 januari 2017 door de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, (17/1/K),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 10 januari 2017,
- de voorgelegde stukken.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw Y , die niet over een geldige verblijfstitel beschikt in België, is op 21 maart 2014 moeder geworden van een dochttertje. De vader was de heer Y(die in België over een definitief verblijfsrecht beschikte en met wie zij een relatie had (contract wettelijke samenwoning volgens het verzoekschrift) en een vraag tot gezinshereniging had ingediend. De relatie is, volgens de verklaring van mevrouw Y stuk gelopen op basis van huiselijk geweld, waarna zij alleen achterbleef met haar kindje zonder huisvesting.

Zij heeft op dat ogenblik politiek asiel aangevraagd. In het kader van deze aanvraag werd zij met haar dochttertje gehuisvest in een opvangcentrum van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (Fedasil). Zij heeft ook een vraag tot verblijf ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied

De aanvraag tot politiek asiel is afgewezen bij beslissing van 24 augustus 2016, ter kennis gebracht op 25 augustus 2016. Over de vraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, is blijkbaar nog geen uitspraak gedaan.

2.

Op 21 september 2016 heeft mevrouw Y op grond van artikel 7 van de wet van 12 januari 2007 op de opvang van asielzoekers, een aanvraag ingediend bij Fedasil teneinde een verlenging te bekomen van de materiële hulp. Op 3 oktober 2016 heeft zij in naam van haar dochter een aanvraag ingediend bij het ocmw Brussel tot het bekomen van een financiële steun. Over deze aanvraag zou reeds een beslissing genomen zijn in de loop van de maand oktober 2016, maar deze zou slechts betekend zijn op 27 december 2016.

Op 23 december 2016 nam Fedasil een negatieve beslissing betreffende de aanvraag tot verlenging van materiële hulp. Volgens deze beslissing diende mevrouw Y samen met haar kind, het opvangcentrum te verlaten de vierde werkdag volgend op de betekening van de beslissing.

3.

Op 27 december 2016 heeft mevrouw Y een eenzijdig verzoekschrift neergelegd voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, waarbij zij vroeg dat Fedasil zou veroordeeld worden om haar, en haar kind, verdere materiële hulp te blijven verlenen in afwachting van een positieve beslissing van het ocmw Brussel.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter het verzoekschrift gedeeltelijk ingewilligd. Fedasil werd veroordeeld tot het verder verlenen van materiële hulp voor mevrouw Y en haar minderjarige dochter, in afwachting van de betekening van de beslissing van het ocmw.

4.

Op 4 januari 2017 heeft mevrouw Y een nieuwe eenzijdig verzoekschrift neergelegd bij de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, ditmaal gericht niet alleen tegen Fedasil maar ook tegen het ocmw Brussel.

Mevrouw Y vroeg

- In hoofdde Fedasil te veroordelen tot het verlenen van materiële hulp in afwachting van een vonnis van de arbeidsrechtbank ten gronde of in afwachting van het toekennen van een financiële steun door het ocmw;
- in ondergeschikte orde Fedasil te veroordelen tot het verlengen van de opvang in het opvangcentrum "Klein Kasteel" tot op het moment dat het ocmw de nodige stappen ondernomen had zodat materiële steun kon worden verleend aan haar en haar dochter in toepassing van artikel 57, § 2 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

- In uiterst ondergeschikte orde het ocmw te veroordelen tot het onmiddellijk betaling van een financiële steun, equivalent leefloon met gezinslast, en dit in afwachting van een vonnis ten gronde van de rechtbank.

Mevrouw Y vroeg verder dat haar het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand zou verleend worden voor het inleiden, voortzetten en uitvoeren van de procedure.

5.

Bij beslissing van 4 januari 2017 heeft de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank het nieuwe verzoekschrift niet toelaatbaar verklaard. Volgens de voorzitter was het spoedeisend karakter van de vordering niet meer aanwezig op het ogenblik van de uitspraak, omdat mevrouw Y geen enkele vordering ten gronde had ingeleid en dus in feite de hoogdringendheid zelf gecreëerd had.

6.

Bij verzoekschrift van 10 januari 2017 heeft mevrouw Y hoger beroep ingesteld tegen de beschikking van de voorzitter van de arbeidsrechtbank. De vordering die zij stelt voor het arbeidshof is dezelfde als deze die zij gesteld heeft voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het verzoekschrift in hoger beroep is ingesteld in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en binnen de wettelijke termijn. Het is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

Mevrouw Y stelt dat er wel degelijk een situatie van uiterste hoogdringendheid aanwezig was die toeliet een beslissing op eenzijdig verzoekschrift te nemen. Het ocmw Brussel had immers op 27 december 2016 zijn beslissing betekend. In deze beslissing werd de aanvraag tot het bekomen van een financiële steun als ongegrond afgewezen omdat mevrouw Y niet meer over een wettelijke verblijfstitel beschikte en zij gehuisvest werd in een opvangcentrum van Fedasil.

In het licht van de beschikking die gewezen was op 27 december 2016, waarbij de materiële opvang slechts werd toegekend tot op het ogenblik van de betekening van de beslissing van het ocmw, kan of kon Fedasil op ieder ogenblik overgaan tot stopzetting van de materiële steun en mevrouw Y en haar minderjarig kind verplichten het opvangcentrum te verlaten. Vermits het ocmw iedere tussenkomst geweigerd had zou zij op straat belanden. Volgens haar is het materiaal niet mogelijk om tijdig een nieuwe beslissing te bekomen van

het ocmw, ditmaal gesteund op de toepassing van artikel 57, § 2,2° van de wet van 8 juli 1976 en het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 met betrekking tot de opvang van de minderjarige kinderen, die samen met zijn ouders onwettelijk op het grondgebied verblijven. Volgens haar staat vast dat zij in ieder geval voldeed aan de voorwaarden van deze bepalingen om verder opvang te krijgen bij Fedasil, niet meer in het kader van de asielaanvraag, maar wel op basis van de vermelde bepalingen en artikel 60 van de wet van 12 januari 2007.

Ten aanzien van de hoogdringendheid.

2.

Overeenkomstig artikel 584, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek doet de voorzitter van de arbeidsrechtbank bij voorraad uitspraak in de gevallen die hij spoedeisend acht en in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoren. De zaak wordt voor de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, ingeval van volstrekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

Het hof is van oordeel dat, minstens ten aanzien van de vordering die de gesteld wordt ten laste van Fedasil, aan de voorwaarde van artikel 584 al. 2 Gerechtelijk Wetboek voldaan is. De eerste beschikking van 27 december 2016 sprak slechts een veroordeling uit ten aanzien van Fedasil tot op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing van het ocmw te Brussel. Vermits het ocmw Brussel echter een negatieve beslissing nam, en geen steun toekende aan mevrouw Y, bleef deze in dezelfde precaire situatie als deze die geleid had tot de beschikking van 27 december 2016. Ingevolge deze beschikking moest Fedasil immers slechts opvang verlenen tot 27 december 2016.

Het is juist dat, bij de neerlegging van het nieuwe verzoekschrift, nog geen procedure ten gronde was neergelegd. Fedasil nam echter slechts op 23 december 2016 een beslissing over de verlenging van de materiële opvang, dit terwijl de aanvraag ingediend werd in de loop van de maand september 2016. Tot op het ogenblik van die beslissing kan aan mevrouw Y iiteraard niet verweten worden geen procedure ingeleid te hebben tegen Fedasil, vermits deze nog geen beslissing genomen had. Mevrouw Y heeft inmiddels op 9 januari 2017 wel een procedure ten gronde ingeleid en tegen Fedasil en tegen het ocmw Brussel. Gelet op de eindejaar periode kan haar in redelijkheid niet verweten worden niet vroeger een procedure ten gronde te hebben ingeleid.

Ten aanzien van de kennisgeving van de beslissing van het ocmw kan het hof op basis van de neergelegde stukken niet verifiëren wanneer deze precies betekend werd. In de beschikking van 27 december 2016 wordt er echter van uit gegaan dat er geen kennisgeving van deze beslissing gebeurd was op dat ogenblik.

Vermits slechts in uiterst ondergeschikte orde de veroordeling van het ocmw gevraagd wordt, en in functie van wat het hof beslist, dient niet nagegaan te worden of aan de

voorwaarde van hoogdringendheid voldaan is, in zoverre de vordering gericht is tegen het ocmw Brussel.

Ten aanzien van de gevorderde maatregel,

3.

De asielaanvraag van mevrouw Y. werd afgewezen. In de procedure tot het bekomen van een verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 is blijkbaar nog geen beslissing genomen.

Overeenkomstig art. 57, § 2 is, wanneer het gaat om een vreemdeling jonger dan 18 jaar die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft, in afwijking van de andere bepalingen van de wet, de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot het vaststellen van de staat van behoeftigheid doordat de ouders hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn die na te komen.

In dat geval wordt de maatschappelijke hulp beperkt tot de materiële hulp die onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van het kind en wordt deze uitsluitend verstrekt in een federaal opvangcentrum, overeenkomstig de voorwaarden en nadere regels bepaald door de Koning. De aanwezigheid in het opvangcentrum van de ouders of van de personen die het ouderlijk gezag over het kind daadwerkelijk uitoefenen, wordt gewaarborgd.

Een vreemdeling die zich vluchteling heeft verklaard en heeft gevraagd om als dusdanig te worden erkend, verblijft, steeds volgens dezelfde bepaling, illegaal in het Rijk wanneer de asielaanvraag is geweigerd en aan de betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten is betekend.

Een Koninklijk Besluit van 24 juni 2004, zoals aangepast door een Koninklijk Besluit van 1 juli 2006, legt de voorwaarden en modaliteiten vast voor het verlenen van materiële hulp aan de minderjarige vreemdeling. Een aanvraag dient te worden ingediend bij het openbaar centrum van de gewoonlijke verblijfplaats van de minderjarige. Het ocmw onderzoekt of de minderjarige voldoet aan de wettelijke voorwaarden. Indien dat het geval is, en indien de minderjarige er zich bovendien toe verbindt om een voorstel tot huisvesting in het centrum te aanvaarden, neemt het ocmw de beslissing dat de minderjarige materiële hulp kan bekomen in een opvangcentrum en wordt Fedasil daarvan in kennis gesteld.

Uit deze bepalingen volgt dat Fedasil in de regel ertoe gehouden is materiële opvang te verlenen aan de minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het land verblijft.

4.

Volgens de procedure, georganiseerd door het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004, moet echter de betrokken vreemdeling eerst een aanvraag indienen via het bevoegde ocmw, dat de hulpbehoefte verifieert, en dan verder de aanvraag overmaakt aan Fedasil.

Uit de oorspronkelijke aanvraag tot steun, ingediend bij het ocmw Brussel, blijkt niet dat mevrouw Y uitdrukkelijk om de toepassing van deze regelgeving gevraagd heeft. Bij afwezigheid van het administratief dossier kan het hof ook niet te oordelen of het ocmw Brussel mevrouw Y op enig ogenblik op die mogelijkheid gewezen heeft. Dit blijkt alvast niet uit de beslissing, die enkel verwijst naar het feit dat de asielaanvraag werd geweigerd, dat het verblijf onwettig was en dat mevrouw met haar kind verbleef in een opvangcentrum van Fedasil.

Uit het verzoekschrift neergelegd voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank, evenals uit de procedure ten gronde die inmiddels ingeleid werd, kan echter met zekerheid afgeleid worden dat mevrouw Y om de toepassing van deze regeling verzoekt, en met andere woorden nastreeft dat zij met haar kind in het opvangcentrum kon verblijven, niet langer als (afgewezen) asielzoeker, maar in toepassing van artikel 57, § 2, 2° van de wet van 8 juli 1976.

5.

Zelfs indien de procedure voorzien door deze bepalingen werd nageleefd, is er een voldoende schijn van recht dat het kind van mevrouw Y ten gronde aan de voorwaarden voldoet om een opvang te krijgen in de zin van artikel 57, § 2, 2° van de wet van 8 juli 1976. Anders zou de moeder immers, in het kader van de asielprocedure die ze inleidde, haar toevlucht niet genomen hebben in een opvangcentrum.

Indien mevrouw Y thans nog een nieuwe aanvraag moet indienen bij het ocmw Brussel op basis van de vermelde bepalingen, bestaat er een reëel risico dat zij, hangende deze procedure en midden in de winterperiode samen met haar kind van 2 jaar op straat terechtkomt, en aldus een behandeling ondergaat die strijdig is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

6.

In dit licht dient Fedasil veroordeeld te worden om aan mevrouw Y en haar kind verder materiële opvang te verlenen. Mevrouw Y dient echter wel, teneinde de wettelijke procedure te respecteren, onmiddellijk, d.w.z. binnen de acht dagen na de kennisgeving van huidige beschikking, de aanvraag tot toepassing van artikel 57, § 2, 2° van de wet van 8 juli 1976 in te dienen bij het ocmw Brussel. Aldus kan er later ook geen twijfel bestaan over de juridische grondslag van haar verblijf in een opvangcentrum van Fedasil.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en als volgt gegrond.

Verklaart de oorspronkelijke vordering van mevrouw Y handelend in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter, ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt Fedasil tot het verlenen van een materiële hulp aan mevrouw Y en haar minderjarige dochter in afwachting van een vonnis van de arbeidsrechtbank ten gronde (of de eventuele toekenning van een financiële steun door het ocmw), maar onder de voorwaarde dat mevrouw Y daartoe een uitdrukkelijk verzoek richt aan het ocmw, overeenkomstig artikel 57 § 2, 2° van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en met inachtneming van de procedureregels, voorzien door het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 tot uitvoering van deze bepaling.

Kent aan verzoekster het voordeel toe van de kosteloze rechtsbijstand voor de uitvoering van deze beslissing en in het bijzonder voor de kosten van de expeditie en voor de aanstelling van een gerechtsdeurwaarder voor de betekening en uitvoering van het arrest, indien zulks noodzakelijk blijkt. Stel ten dien einde aan gerechtsdeurwaarder MOLLET Claude, met kantoor te 1040 Brussel, Sneessensstraat 13.

Aldus gewezen en ondertekend door:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Hugo ENGELN,
bijgestaan door :

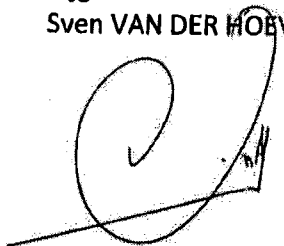
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,

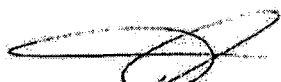
raadsheer in sociale zaken, werkgever,

raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,

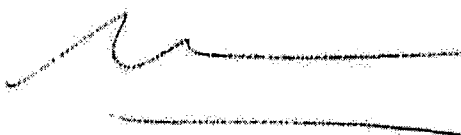
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

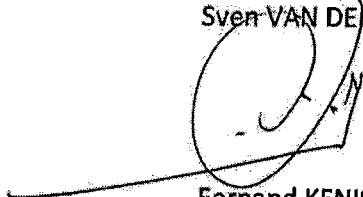
Ivo VAN DAMME

Hugo ENGELN

en uitgesproken op 12 januari 2017

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

